

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
Сумський державний університет

Економічні проблеми сталого розвитку

Экономические проблемы устойчивого развития

Economical Problems of Sustainable Development

Матеріали

Всеукраїнської науково-технічної конференції студентів,
аспірантів і молодих учених, присвяченої 80-річчю
від дня народження професора Олега Балацького
(Україна, Суми, 21 – 25 квітня 2017р.)

Суми
Сумський державний університет
2017

ГЕНДЕРНИЙ КОНТЕНТ ДЕРЖАВНОЇ ЦІЛЬОВОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ПРОГРАМИ «МОЛОДЬ УКРАЇНИ»

*студенти Лобач Є. В., Переверзева В. С., к.т.н., доцент, Фесенко Т. Г.
Луганський національний аграрний університет, м. Харків*

Сучасні стратегії розвитку України орієнтовані на досягнення європейських стандартів життя та гідного місця країни у світі [1]. В Стратегії «Україна-2020» поставлені достатньо амбітні цілі, реалізація яких потребує акумулювання державних коштів на досягнення очікуваних показників успішності розвитку країни, зокрема: увійти у двадцятку країн за рейтингом легкості ведення бізнесу; удвічі збільшити ВВП на душу населення; в десять разів зменшити інфляцію; до 70% оновити кадровий склад держслужбовців; удвічі збільшити частку місцевих бюджетів у загальнодержавному і т.ін. [1]. Серед новітніх підходів до ціннісно-орієнтованого управління посідає гендермейнстрімінговий (gender mainstreaming). За визначенням Економічної та соціальної ради ООН (ECOSOC), гендермейнстрімінг – процес оцінки наслідків для жінок і чоловіків від будь-яких запланованих дій (у політиках, програмах і т.ін.), у всіх сферах і на всіх рівнях [2, р. 11].

Статус «державної цільової соціальної програми» передбачає розв'язання проблем підвищення рівня та якості життя, проблем безробіття, посилення соціального захисту населення, поліпшення умов праці, розвиток охорони здоров'я та освіти [3, ст. 3]. Отже, отримувачами (бенефіціарами) державних програм – люди (громадяни), соціальні потреби (проблеми) яких, відрізняються залежно від гендерної ідентичності.

В програмі «Молодь України» (2016-2020) гендерний компонент «помітний» в контексті:

– шляхів і способів розв'язання проблем (*«Процес реалізації Програми передбачає здійснення комплексу експертно-аналітичних, організаційних, впроваджувальних і підсумкових оціночних заходів із застосуванням гендерного підходу»*);

– виконання завдання «Набуття молодими людьми знань, навичок та інших компетенцій поза системою освіти (розвиток неформальної освіти)», що передбачає заходи із *«включення до програми «Молодіжний працівник» з підготовки працівників, які працюють з молоддю, із залученням державних службовців молодіжної сфери та представників молодіжних громадських організацій, модуля щодо застосування гендерного підходу до вирішення проблем молоді у різних сферах»*;

– оцінки результатів *«заходів, спрямованих на розв'язання актуальних проблем молоді»* (гендерна сегрегація чисельності молоді, яка взяла участь у

молодіжних програмах та заходах: кількість осіб, у тому числі чоловіків і жінок).

Також, гендерний компонент «видимий» у Порядку реалізації програм, проектів та проведення заходів державної політики у молодіжній сфері [4]:

– при плануванні видатків слід враховувати, що проекти та заходи мають бути орієнтовані на рівний доступ до участі в них жінок та чоловіків, у тому числі щодо отримання та поширення будь-якої інформації у молодіжному середовищі або щодо реалізації політики у молодіжній сфері [4, п. 8];

– в Положенні про реалізацію проекту або проведення заходу в «Очікуваних результатах (Розділ I, п. 9)» необхідно описати «узагальнений висновок щодо реалізації проекту або проведення заходу, соціально-економічні наслідки реалізації проекту або проведення заходу із зазначенням ефективності та корисності, вказуються довгострокові наслідки проекту або заходу та чи будуть результати проектів, заходів використовуватись після завершення їх реалізації, обов’язково включаються результативні показники в числовому вимірі, у тому числі зазначається вплив проекту та заходу на жінок та чоловіків» та при визначенні кількості учасників заходу (Розділ III п.1) вказувати «кількість учасників проекту, заходу, у тому числі: жінки, чоловіки» [4, Додаток 3].

У підсумку, аналіз змісту Програми «Молодь України» на предмет включеності гендерних компонентів дозволив з’ясувати, що у програмних документах відсутні гендерні індикатори, необхідні для ефективного управління вартістю виконання завдань програми – гендерно-сегрегованих даних про стейкхолдерів Програми на рівні «гендер+».

ЛІТЕРАТУРА

1. Стратегія сталого розвитку «Україна-2020» [Електронний ресурс] / Указ Президента України від 12.01.2015 № 5/2015 – Режим доступу: \www/ URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/5/2015> – Зогол. з екрану.

2. Gender Mainstreaming in Practice: A Toolkit / 3rd Edition. Commissioned by the Regional Programme of the United Nations Development Programme’s Regional Bureau for Europe and the CIS (UNDP RBEC). – Bratislava: UNDP RBEC, 2007. – 152 p.

3. Закон України Про державні цільові програми [Електронний ресурс] / Відомості Верховної Ради України (ВВРУ), 2004, №25 ст.325 – Режим доступу: \www/ URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1621-15> – Зогол. з екрану.

4. Порядок реалізації програм, проектів та проведення заходів державної політики у молодіжній сфері / Наказ Міністерства молоді та спорту України від 3 березня 2016 року № 808 [Електронний ресурс – Режим

доступу: \www/ ULR: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/z0453-16> – Зогол. з екрану.

ДЕРЖАВНЕ УПРАВЛІННЯ В ПРИРОДООХОРОННІЙ ГАЛУЗІ КРІЗЬ ПРИЗМУ ПИТАНЬ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

*студент; гр. ЕН-63/1у Майборода О. В.
Сумський державний університет*

Ситуація в Україні щодо питань захисту довкілля залишається складною, а навантаження на навколишнє середовище зростає, хоча й законодавство враховує більшість питань захисту екології. У Конституції України зазначено, що кожен громадянин «має право на забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України... є обов'язком держави» (ст. 16). У системі управління охороною довкілля повноваження мають як державні органи загальної компетенції – Кабінет Міністрів України, місцеві державні адміністрації, так і органи місцевого самоврядування. Ознакою місцевої політики у галузі охорони природного середовища є взаємодія органів місцевого самоврядування та уповноважених місцевих органів з питань державного екологічного управління. Взаємодія місцевого самоврядування та органів з питань державного управління є ознакою місцевої політики у галузі охорони навколишнього середовища. На території своєї юрисдикції місцеві ради несуть відповідальність за стан навколишнього природного середовища. Місцеві ради контролюють діяльність державних органів управління на своїй території у галузі охорони довкілля і природокористування. До екологічної компетенції виконавчих органів місцевих рад належить: забезпечення збалансованого використання природних ресурсів, підготовка програм соціально-економічного розвитку населених пунктів, у тому числі й екологічних. Основне завдання інституцій місцевого самоврядування у галузі екології – вирішення ними, під свою відповідальність, частини публічних справ у межах діючого законодавства України та в інтересах місцевого самоврядування.

Для підвищення ефективності роботи органів місцевого самоврядування необхідно більш чітко визначити питання розмежування функцій і повноважень органів самоврядування та їх відповідальність за прийняті рішення. Тож, слід уникати на практиці протиріч між органами місцевого самоврядування та виконавчою гілкою, що викликані недостатньою узгодженістю нормативно-правових актів.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Правознавство: навчальний посібник / Тетяна Анатоліївна Косецька – К. : Київ. нац. торг.- екон. Ун-т, 2009.-170 с.

Науковий керівник: ст. викладач, к.е.н. Ю.А. Опанасюк